Nr. 2270.

CURRENDA XII.

A. D. 1871.

Nr. 88. pr.

Mox infra communicamus cum Venerabili Clero dioecesano Litteras encyclicas SS. Domini Nostri Pii IX. Summi Pontificis ad Episcopatum orbis catholici intuitu sic dictarum *cautionum* vel etiam immunitatum et privilegiorum, quibus regimen Italicum Summo Pontifici civilem principatum Eidem nequissime ereptum resarcire simulat. Tenor harum Litterarum gravitatem summae injustitiae S. Sedi tali modo illatae luculentius pandit, de quo alioquin alia occasione frequentius, et nuperrime in Nostris Litteris Pastoralibus de 8. Maji 1871. Curr. X. ad Vos Venerabiles Fratres verbum fecimus. Perseverate igitur in oratione ut Deus Omnipotens et misericors tantis amaritudinibus S. Patris, et Ecclesiae ac S. Sedis aerumnis finem imponere dignetur.

SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI

PII

DIVINA PROVIDENTIA

PAPAE IX.

EPISTOLA ENCYCLICA

AD OMNES PATRIARCHAS PRIMATES, ARCHIEPISCOPOS, EPISCOPOS ALIOSQUE LOCORUM ORDINARIOS GRATIAM ET COMMUNIONEM CUM APOSTOLICA SEDE HABENTES.

Pius PP. IX.

VENERABILES FRATRES

SALUTEM ET APOSTOLICAM BENEDICTIONEM.

Ubi Nos arcano Dei consilio sub hostilem potestatem redacti tristem atque acerbam vicem hujus Urbis Nostrae et oppressum armorum invasione civilem apostolicae Sedis Principatum vidimus, jam tum datis ad Vos litteris die prima Novembris anno proxime superiori, Vobis

ac per Vos toti orbi catholico declaravimus qui esset rerum Nostrarum et Urbis hujus status, quibus obnoxii essemus impiae et effrenis licentiae excessibus; et ex supremi officii Nostri ratione coram Deo et hominibus salva ac integra esse velle jura Apostolicae Sedis testati sumus, Vosque et omnes dilectos filios curis vestris creditos fideles ad divinam Majestatem fervidis precibus placandam excitavimus. Ex eo tempore mala et calamitates quas prima illa luctuosa experimenta Nobis et huic Urbi praenunciabant, nimium vere in apostolicam dignitatem et auctoritatem, in Religionis morumque sanctitatem, in dilectissimos subditos Nostros reipsa redundarunt. Quin etiam, Venerabiles Fratres, conditionibus rerum quotidie ingravescentibus, dicere cogimur Sancti Bernardi verbis: initia malorum sunt haec; graviora timemus (1) Iniquitas enim viam suam tenere pergit et consilia promovet, neque jam valde laborat ut velum obducat operibus suis pessimis quae latere non possunt, atque ultimas ex conculcata justitia, honestate, religione exuvias referre studet. Has inter angustias, quae dies Nostros amaritudine complent, praesertim dum cogitamus quibus in dies periculis et insidiis fides et virtus populi Nostri subiicitur, eximia merita vestra, Venerabiles Fratres, et dilectorum Nobis fidelium quos cura vestra complectitur, sine gratissimo animi sensu recolere aut commemorare non possumus. In omni enim terrarum plaga exhortationibus Nostris admirabili studio respondentes Christifideles Vosque duces et exempla sequuti, ex infausto illo die expugnatae hujus Urbis assiduis ac ferventibus precibus institerunt, et seu publicis atque iteratis supplicationibus, seu sacris peregrinationibus susceptis, seu non intermisso ad Ecclesias concursu, et ad sacramentorum participationem accessu, sive praecipuis aliis christianae virtutis operibus, ad thronum divinae clementiae perseveranter adire, sui muneris esse putarunt. Neque vero haec flagrantia deprecationum studia amplissimo apud Deum fructu carere possunt Multa immo ex iis jam profecta bona etiam alia, quae in spe et fiducia expectamus, pollicentur. Videmus enim firmitatem fidei, ardorem caritatis sese in dies latius explicantem, cernimus eam sollicitudinem in Christifidelium animis pro hujus Sedis et supremi Pastoris laboribus et oppugnationibus excitatam quam Deus solus ingerere potuit, ac tantam perspicimus unitatem mentium et voluntatum, ut a primis Ecclesiae temporibus usque ad hanc aetatem nunquam splendidius ac verius dici potuerit quam his diebus nostris, multitudinis credentium esse cor unum et animam unam (2). Quo in spectaculo virtutis silere non possumus de amantissimis filiis Nostris hujus almae Urbis civibus, quorum ex omni fastigio atque ordine amor erga Nos et pietas itemque par certamini firmitas luculenter eminuit atque eminet, neque solum majoribus suis digna sed aemula animi magnitudo. Deo igitur misericordi immortalem gloriam et gratiam habemus pro vobis omnibus, Venerabiles Fratres, et pro dilectis filiis Nostris Christifidelibus, qui tanta in vobis, tanta in Ecclesia sua operatus est et operatur, effecitque ut, superabundante malitia, superabundaret gratia fidei, caritatis et confessionis. „Quae est ergo spes Nostra et gaudium Nostrum et corona gloriae? Nonne vos ante Deum? Filius sapiens gloria est Patris. Benefaciat itaque

(1) Epist. 243. (2) Act. 4, 32.

vobis Deus et meminerit fidelis servitii et piae compassionis et consolationis et honoris, quae sponsae Filii ejus in tempore malo et in diebus afflictionis suae exhibuistis et exhibetis" (1).

Interea vero subalpinum Gubernium dum ex una parte Urbem properat Orbi facere fabulam (2), ex altera ad fucum catholicis faciendum et ad eorum anxietates sedandas, in conflandis ac struendis futilibus quibusdam immunitatibus et privilegiis quae aulgo *guarentigie* dicuntur, elaboravit eo consilio ut haec Nobis sint in locum civilis principatus, quo Nos longa machinationum serie et armis parricidialibus exuit. De hisce immunitatibus et cautionibus, Venerabiles Fratres, jam Nos judicium Nostrum protulimus, earum absurditatem, versutiam ac ludibrium notantes in Litteris die 2 Martii pr. pr. datis ad Venerabilem Fratrem Nostrum Constantinum Patrizi Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalem, sacri Collegii decanum ac Vicaria Nostra potestate in Urbe fungentem, quae typis impressae protinus in lucem prodierunt.

Sed quoniam subalpini Gubernii est perpetuam turpemque simulationem cum impudenti contemptu adversus Pontificiam Nostram dignitatem et auctoritatem coniungere, factisque ostendit Nostras protestationes, expostulationes, censuras pro nihilo habere; hinc minime obstante judicio de praedictis cautionibus a Nobis expresso, illarum discussionem et examen apud supremos Regni Ordines urgere et promovere non destitit, veluti de re seria ageretur. Qua in discussione cum veritas judicii Nostri super illarum cautionum natura et indole, tum irritus hostium in velanda earumden malitia et fraude conatus luculenter apparuit. Certe, Venerabiles Fratres, incredibile est, tot errores catholicae fidei ipsisque adeo juris naturalis fundamentis palam repugnantes, et tot blasphemias, quot ea occasione prolatae sunt, proferri potuisse in media hac Italia, quae semper catholicae Religionis cultu et Apostolica Romani Pontificis Sede potissimum gloriata est et gloriatur; et revera, Deo Ecclesiam suam protegente, omnino alii sunt sensus, quos reipsa fovet longe maxima Italorum pars, quae novam hanc et inauditam sacrilegii formam Nobiscum ingemit ac deplorat et insignibus ac in dies majoribus suae pietatis argumentis officiisque Nos docuit uno se esse spiritu et sensu cum ceteris Orbis Fidelibus consociatam.

Quapropter Nos iterum hodie ad Vos voces Nostras convertimus, Venerabiles Fratres, et quamquam Fideles vobis commissi sive litteris suis sive gravissimis protestationum documentis aperte significaverint quam acerbe ferant eam qua premimur conditionem et quam longe absint ut iis eludantur fallaciis quae cautionum nomine teguntur; tamen Apostolici Nostri Officii munus esse ducimus ut per Vos toti Orbi solemniter declaremus, non modo eas quae cautiones appellantur quaeque Gubernii Subalpini curis perperam cusae sunt, sed, quicumque tandem sint, titulos, honores, immunitates et privilegia et quidquid cautionum seu *guarentigie* nomine veniat, nullo modo valere posse ad adserendum expeditum liberumque usum divinitus Nobis traditae potestatis et ad tuendam necessariam Ecclesiae libertatem.

His ita se habentimus, quemadmodum pluries declaravimus et professi sumus, Nos absque culpa violatae fidei juramento obstrictae nulli adhaerere conciliationi posse quae

(1) S. Bern. ep. 238. et 130. (2) S. Bern. ep. 243.

quolibet modo jura Nostra destruat aut imminuat quae sunt Dei et Apostolicae Sedis jura; sic nunc ex debito officii Nostri declaramus nunquam Nos admissuros aut accepturos esse nec ullo modo posse, excogitatas illas a Gubernio Subalpino cautiones seu *guarentigie* quaecumque sit earum ratio, neque alia quaecumque sint ejus generis et quocumque modo sancita, quae specie muniendae Nostrae sacrae potestatis et libertatis Nobis oblata fuerint in locum et subrogationem civilis ejus Principatus, quo divina Providentia Sanctam Sedem Apostolicam munitam et auctam voluit, quemque Nobis confirmant tum legitimi inconcussique tituli, tum undecim et amplius saeculorum possessio. Plane enim cuique manifesto pateat necesse est quod, ubi Romanus Pontifex alterius Principis ditioni subjectus foret, neque ipse revera amplius in politico ordine suprema potestate praeditus esset, neque posset, sive persona ejus sive actus Apostolici ministerii spectentur, sese eximere ab arbitrio illius, cui subesset, imperantis, qui etiam vel haereticus vel Ecclesiae persecutor evadere posset aut in bello adversus alios Principes vel in belli statu versari. Et sane, ipsa haec concessio cautionum, de quibus loquimur, nonne per se ipsa luculentissimo documento est, Nobis quibus data divinitus auctoritas est leges ferendi ordinem moralem et religiosum spectantes, Nobis, qui Naturalis ac divini juris interpretes in toto orbe constituti sumus, leges imponi, easque leges, quae ad regimen universae Ecclesiae referuntur, et quarum conservationis ac exequutionis non aliud est jus quam quod voluntas laicarum potestatum praescribat ac statuat? Quod autem ad habitudinem pertinet inter Ecclesiam et Societatem civilem, optime nostis, Venerabiles Fratres, praerogativas omnes et omnia auctoritatis jura ad regendam universam Ecclesiam necessaria Nos in persona Beatissimi Petri ab ipso Deo directe accepisse, immo praerogativas illas ac jura, aeque ac ipsam Ecclesiae libertatem, sanguine Jesu Christi parta fuisse et quaesita, atque ex hoc infinito divini sanguinis ejus pretio esse aestimanda. Nos itaque male admodum, quod absit, de divino Redemptoris Nostri sanguine mereremur, si haec jura Nostra, qualia praesertim nunc tradi vellent adeo deminuta ac turpata, mutuaremur a Principibus terrae. Filii enim, non domini Ecclesiae sunt Christiani Principes; quibus apposite inquiebat ingens illud sanctitatis et doctrinae lumen Anselmus Cautuariensis Archiepiscopus: „ne putetis vobis Ecclesiam Dei quasi domino ad serviendum esse datam, sed sicut advocato et defensori esse commendatam; nihil magis diligit Deus in hoc mundo quam libertatem Ecclesiae suae (1).“ Atque incitamenta eis addens alio loco scribebat: „nunquam aestimetis vestrae celsitudinis minui dignitatem, si Sponsae Dei et Matris vestrae Ecclesiae amatis et defenditis libertatem, ne putetis vos humiliari si eam exaltatis, ne credatis vos debilitari si eam roboratis. Videte, circumspicite; exempla sunt in promptu, considerate Principes qui illam impugnant et conculcant, ad quid proficiunt, ad quid deveniunt satis patet, non eget dictu. Certe qui illam glorificant, cum illa et in illa glorificabuntur (2).“

(1) Ep. 8, l. 4. (2) Ep. 12, l. 4.

Jamvero ex iis quae alias ad vos, Venerabiles Fratres, et modo a Nobis exposita sunt, nemini profecto obscurum esse potest, iniuriam huic S. Sedi hisce acerbis temporibus inlatam in omnem Christianam Rempublicam redundare. Ad omnem enim, uti ajebat S. Bernardus, spectat Christianum injuria Apostolorum, gloriosorum scilicet Principum terrae; et cum pro Ecclesiis omnibus, uti inquiebat praedictus S. Anselmus, Romana laboret Ecclesia, quisquis ei sua aufert, non ipsi soli sed Ecclesiis omnibus sacrilegii reus esse dignoscitur (1). Nec profecto ulli dubium esse potest quin conservatio jurium hujus Apostolicae Sedis cum supremis rationibus et utilitatibus Ecclesiae universae et cum libertate Episcopalis ministerii vestri arctissime conjuncta sit et illigata.

Haec omnia Nos, ut debemus, reputantes et cogitantes, iterum confirmare constanterque profiteri cogimur, quod pluries Vobis Nobiscum unanimiter consentientibus declaravimus, scilicet civilem S. Sedis Principatum Romano Pontifici fuisse singulari divinae Providentiae consilio datum illumque necessarium esse ut idem Romanus Pontifex nulli unquam Principi aut civili Potestati subjectus supremam universi Dominici gregis pascendi regendique potestatem auctoritatemque ab ipso Christo Domino divinitus acceptam per universam Ecclesiam plenissima libertate exercere ac majori ejusdem Ecclesia bono, utilitati et indigentiis consulere possit. Id vos, Venerabiles Fratres, ac vobiscum Fideles vobis crediti probe intelligentes, merito omnes ob causam Religionis, justitiae et tranquillitatis, quae fundamenta sunt bonorum omnium, commoti estis, et digno spectaculo fidei, caritatis, constantiae, virtutis illustrantes Ecclesiam Dei ac in ejus defensionem fideliter intenti, novum et admirandum in annalibus ejus exemplum in futurarum generationum memoriam propagatis. Quoniam vero misericordiarum Deus istorum bonorum est auctor, ad ipsum elevantes oculos, corda et spem Nostram Eum sine intermissione obsecramus, ut praeclaros vestros et fidelium sensus, et communem pietatem, dilectionem, zelum confirmet, roboret, augeat; Vosque item et commissos vigilantiae vestrae populos enixe hortamur ut in dies firmius et uberius quo gravius dimicatio fervet, Nobiscum clametis ad Dominum, quo ipse propitiationis suae dies maturare dignetur. Efficiat Deus ut Principes terrae quorum maxime interest, ne tale usurpationis quam Nos patimur exemplum in perniciem omnis potestatis et ordinis statuatur et vigeat, una omnes animorum et voluntatum consensione jungantur, ac sublatis discordiis, sedatis rebellionum perturbationibus, disjectis exitialibus sectarum consiliis, conjunctam operam navent ut restituantur huic S. Sedi sua jura et cum iis visibili Ecclesiae Capiti sua plena libertas, et civili societati optata tranquillitas. Nec minus, Venerabiles Fratres, deprecatione vestra et Fidelium apud divinam clementiam exposcite, ut corda impiorum, coecitate mentium depulsa, ad poenitentiam convertat antequam veniat dies Domini magnus et horribilis, aut reprimendo eorum nefanda consilia ostendat quam insipientes et stulti sunt qui petram a Christo fundatam evertere et divina privilegia violare conantur (2). In

(1) Ep 42, l. 3. (2) S Greg. VII. ep. 6. l. 3.

his precibus spes Nostrae firmius in Deo consistant. „Putatisne avertere poterit Deus aurem a carissima Sponsa sua, cum clamaverit stans adversus eos qui se angustiaverunt? Quomodo non recognoscet os de ossibus suis et carnem de carne sua, imo vero jam quodammodo spiritum de spiritu suo? Est quidem nunc hora malitiae et potestas tenebrarum. Ceterum hora novissima est et potestas cito transit. Dei virtus et Dei sapientia Christus Nobiscum est qui et in causa est. Confidite, ipse vicit mundum (1).“ Interim vocem aeternae veritatis magno animo et certa fide sequamur quae dicit: pro justitia agonizare pro anima tua, et usque ad mortem certa pro justitia, et Deus expugnabit pro te inimicos tuos (2).

Uberrima demum caelestium gratiarum munera Vobis, Venerabiles Fratres, cunctisque Clericis Laicisque fidelibus cujusque Vestrum curae concreditis a Deo ex animo adprecantes, praecipuae Nostrae erga Vos atque Ipsos intimaeque caritatis pignus Apostolicam Benedictionem Vobis iisdemque dilectis Filiis peramanter impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum die decimaquinta Maji anno Domini MDCCCLXXI.

Pontificatus Nostri Anno vicesimoquinto.

(1) S. Bern. Ep. 126. n. 6 et 14. (2) Eccli. 4. 33.

E Consist. Ep. Tarnov. 11. Junii 1871.

Obwieszczenie.

Przy losowaniu obligacyj indemnizacyjnych uskutecznionem na dniu **29.** Kwietnia **1871.** zostały następujące obligacye do spłaty wylosowane, a mianowicie:

(Ciąg dalszy do kurendy **IX. L. 1887.**)

i Litt. A. Nr. 454 na 990 złr. Nr. 649 na 670 złr. Nr. 1.347 na 70 złr. Nr. 2.077. na 5.600 złr. Nr. 2.113 na 350 złr. Nr. 2 122 na 50 złr. Nr. 3.592 na 100 złr. Nr. 3.919 na 50 złr. Nr. 4.483 na 50 złr. Nr. 4.658 na 300 złr. Nr. 5.024 na 80 złr. Nr. 5.279 na 2.500 złr. Nr. 5.724 na 300 złr. Nr. 5769 na 100 złr. Nr. 5.781 na 100 złr. Nr. 5.785 na 100 złr. N. 5.904 na 100 złr. Nr. 5.974 na 50 złr. Nr. 5.991 na 100 złr. Nr. 6.351 na 100 złr. Nr. 7.064 na 100 złr. Nr. 7.342 na 200 złr. Nr. 7.630 na 200 złr. Nr. 7.748 na 25.200 złr. Nr. 8.045 na 1.350 złr. Nr. 8.058 na 200 złr. Nr. 8.205 na 1.500 złr. Nr. 8.271 na 200 złr. Nr. 8.285 na 250 złr. Nr. 8.359 na 5.500 złr. Nr. 8.382 na 3.900 złr. Nr. 8.469 na 400 złr. Nr. 8.474 na 100 złr. Nr. 8.656 na 50 złr. Nr. 8.800 na 200 złr. Nr. 8.841 na 530 złr. Nr. 9.163 na 2.500 złr. Nr. 9.200 na 100 złr.

Powyższe obligacye wypłacone zostaną wedle istniejących przepisów w wylosowanych kwotach kapitału po upływie sześciu miesięcy od dnia wylosowania w ces. król. kasie funduszów indemnizacyjnych we Lwowie, która to kasa na niewylosowaną część obligacyj nowe obligacye wystawi.

W ciągu ostatnich trzech miesięcy przed terminem wypłaty wylosowane obligacye równie ces. kr. uprzyw. austryacki bank narodowy we Wiedniu eskomptować będzie.

Prócz tego wykazują się ponownie już wylosowane a jeszcze nie wypłacone obligacye wszystkich trzech funduszów w załączonych trzech wykazach z tem zastrzeżeniem, że oprocentowanie obligacyj indemnizacyjnych z terminem wypłaty ustaje, i że w razie gdyby kupony od tych obligacyj zostały wypłacone, to wypłacone kwoty od kapitału przy wypłacie odciągnięte zostaną.

Nareszcie czyni się wiadomo, że w księgach kredytowych ces. kr. kasy funduszów indemnizacyjnych znajdują się adnotacye przy następujących obligacyach, a mianowicie:

A) **w księgach funduszu indemnizacyjnego** wielkiego księztwa krakowskiego przy obligacyach z kuponami Nr. 212 na **100** złr. i Nr. 305 na **500** złr. rozpoczęta amortyzacya, a przy obligacyi Nr. 87 na **500** złr. amortyzacya dozwolona:

B) **w księgach funduszu indemnizacyjnego** Galicyi zachodniéj:

1. przez właścicieli poniesiona strata przy obligacyach:

na **100** złr. z kuponami: Nr. 8.027, 12.523, 18.645;

na **1.000** złr. z kuponami: Nr. 12.103, 12.104, 12.105, 12.106, 12.107;

2. rozpoczęta amortyzacya przy obligacyach:

na **50** złr. z kuponami: Nr. 384, 1.173;

na **100** złr. z kuponami: Nr. 5.208, 5.612, 6.843, 8.149, 8.787, 9.162, 9.258. 10.515, 10.699, 10.981, 11.742, 12.008, 12.079, 12.081. 12.269, 12.464, 12.546, 12.980, 13.264, 13.910, 14.810, 16.772, 17.508, 19.663, 21.178;

na **500** złr. z kuponami: Nr. 220, 264. 1.371, 2.085, 2.785;

na **1.000** złr. z kuponami: Nr. 87, 3.199, 5.677, 7.410, 11.491, 11.507, 11.712, 12.165,

i Litt. A. Nr. 2.007 na 3.180 złr. Nr. 3.038 na 270 złr.

3. już dozwolona amortyzacya przy obligacyach:

na **50** złr. z kuponami: Nr. 1.406, 1.627, 2.958;

na **100** złr. z kuponami: Nr. 196, 575, 805, 927, 1.080, 1.081, 1.656, 2.494, 3.785, 6.565, 6.982, 7.676, 8.540, 8.541, 9.532, 9.917, 9.918, 10.600, 10.979, 11.208, 11 209, 11.210, 11.370, 11.435, 11.577, 13.790, 20.134.

na **500** złr. z kuponami: Nr. 12, 1.156, 1.562, 2.182, 3.742;

na **1.000** złr. z kuponami: Nr. 4.696;

i Litt. A. Nr. 237 na 350 złr. Nr. 511 na 5.490 złr. Nr. 1.113 na 350 złr. i Nr 2.473 na 90 złr.

C) w księgach **funduszu indemnizacyjnego Galicyji wschodniéj.**

1. przez właściciela doniesiona strata przy obligacyach:

na **100** złr. z kuponami: Nr. 10.000, 21.474, 36.481, 38.794, 38.795, 38.796.

na **500** złr. z kuponami: Nr. 5.844;

2. rozpoczęta amortyzacya przy obligacyach:

na **50** złr. z kuponami: Nr. 1.099, 2.354, 2.518, 5.497, 5.926;

na **100** złr. z kuponami: Nr. 2.547, 4.176, 4.794, 6.884, 7.257, 7.453, 8.268, 9.227, 10.725, 11.345, 13.333, 16.242, 16.768, 17.252, 18.109, 18.141, 18.817, 19.570, 20.511, 20.512, 20.572, 20.574, 21.187, 21.188, 21.313, 21.965, 22.013, 22.014, 22.015, 23.833, 24 458, 24.475, 24.635, 24.636, 24.637, 24.638, 25.313, 25.735, 27.661, 28.138. 28.436, 28.456. 30.231, 30.232, 30.233, 30.438, 30.531, 30.532, 38.271, 39.339, 39.438, 39.439.

na **500** złr. z kuponami: Nr. 1.269, 3 980, 4.440, 4.527, 6.103, 6 333, 7.486;

na **1.000** złr. z kuponami: Nr. 2.136, 2.965, 3.383. 3.804, 4.324, 4.326, 5.194, 8.396, 10.564, 10.565, 10.566, 10.567, 11.511, 11.512, 11.513, 12.283, 12.427, 19.377, 23.099, 25.543, 25.547, 26.414, 26.548, 26.657;

i Litt. A. Nr. 2.934 na 200 złr. Nr. 5.709 na 200 złr. i Nr. 7.131 na 50 złr.

3. już dozwolona amortyzacya przy obligacyach:

na **50** złr. z kuponami: Nr. 1.034, 1.344, 1.450, 1.718, 1.743;

na **100** złr. z kuponami: Nr. 555, 1.792, 2.103, 3.832, 4.466, 4.467, 5.135, 5.180, 5.999, 6.000, 6.001, 6.002, 6.957, 11.164, 14.049, 15.371, 15.372, 15.373, 15.374, 16.761, 17.155, 17.156, 17.157, 17 273, 17.274, 17.275, 18.230, 24.915;

na **500** złr. z kuponami: Nr. 974, 1 395, 1.903, 2.092, 2.885, 5.689, 7.005;

na **1.000** złr. z kuponami: Nr. 262, 3.202, 3.454, 3.455, 3.829, 11.040, 12.429, 14.509, 16.409, 19.451;

i Litt. A. Nr. 660 na 900 złr. Nr. 1.372 na 2.960 złr. Nr. 1.373 na 430 złr. Nr. 1.732 na 3.400 złr. Nr. 2.361 na 800 złr. Nr. 2.365 na 1.260 złr. Nr. 2.959 na 4.000 złr. Nr. 3.531 na 10.200 złr. Nr. 3.532 na 50 złr. Nr. 3.631 na 1.900 złr. Nr. 4.108 na 600 złr. Nr. 4.109 na 50 złr. Nr. 4.913 na 300 złr. Nr. 4.914 na 50 złr. Nr. 5.065 na 130 złr. Nr. 5 275 na 50 złr. Nr. 5.619 na 600 złr. Nr. 6.179 na 2.000 złr. Nr. 6.180 na 2 000 złr. Nr. 6.371 na 100 złr. Nr. 6.412 na 200 złr.

Z c. k. Namiestnictwa jako dyrekcyi funduszów indemnizacyjnych.

Lwów dnia 29. kwietnia 1871.

E Consistorio Episcopali,

Tarnoviae die 24. Junii 1871.

JOSEPHUS ALOJSIUS,
Episcopus Tarnoviensis.

Cyprianus Netuschill,
Cancellarius.

Tarnoviae, 1871. Typis A. Rusinowski, Typographi ad honores Episcopalis, Impensis Consistorii.